

PSC

El perquè del vot favorable a les taxes municipals del 2016

Immersos com estem en un món accelerat i sense treva, que no ajuda a trobar un moment per posar en context i analitzar el per què de cada cosa. És convenient fer l'esforç de cercar, encara que siguin pocs, alguns instants per a la reflexió; contràriament, ens trobem abocats a situacions aparentment sense sentit.

Avui, al marge de consideracions i d'estratègies partidistes, ens agradaria plantejar una reflexió a l'entorn de l'Estat del Benestar i la seva preservació, concretament sobre el seu finançament.

Arran les greus conseqüències que van ocasionar a la població les dues grans guerres que assolaren Europa durant la primera meitat del segle passat, i, amb la finalitat d'evitar noves expressions de penúria; els governants socialdemòcrates i els demòcrata cristians europeus, es van fixar com objectiu aconseguir que tots els ciutadans i ciutadanes tinguessin un nivell assegurat de vida digna i es reduïssin les desigualtats socials.

Aquest objectiu, s'havia d'assolir implantant l'ESTAT DEL BENESTAR i la seva posterior consolidació, com a sistema d'economia, caracteritzat pel reconeixement d'un seguit de drets bàsics a tota

la població (sanitat, educació, habitatge...). Aquests drets, anirien finançats a partir d'aplicar el criteri redistributiu de la riquesa, basat en el principi de: "**qui més té, més aporta**". Per a continuació, redistribuir-ho entre tots els ciutadans, sense distinció. És a dir, mitjançant els impostos es nodriria la caixa comú per, seguidament, destinar-ho a serveis d'interès general i d'ús públic (salut, educació, transport, seguretat, etc.), que són béns públics i que sovint són deficitaris des del punt de vista empresarial, però NO SOCIAL.

Molts d'aquests serveis, que en multitud d'ocasions no tenim ni consciència que els rebem. Ens llevem al matí, obrim l'aixeta i ens rentem la cara; portem els nens a l'escola mentre a casa es neteja la roba; anem al metge; aparcuem els vehicles en espais preparats expressament; utilitzem el transport públic; aboquem deixalles; cerquem llibres i altres materials a la biblioteca pública municipal; practiquem esport en espais preparats per aquesta finalitat; ens reunim en llocs adequats per activitats ben diverses, disposem de serveis de seguretat, etc.

Totes aquestes activitats, i moltes més que fem de forma continuada, són possibles perquè hi ha persones preparades en el **sector públic** que ens atenen (mestres, metges, administratius, policies, recollidors de brossa, treballadors socials, professionals de l'esport, etc.); perquè hi ha xarxes de serveis i instal·lacions que s'han construït prèviament (clavegueres, carrers, edificis pú-

blics, etc), que requereixen un constant manteniment i renovació; perquè s'han adquirit béns que serveixin a dites activitats. A més a més, tenim dret a que tots aquest serveis siguin de qualitat.

La necessitat i conveniència de mantenir i millorar l'**Estat del Benestar**, és un objectiu compartit per gairebé tothom, que a més, desitja que aquest serveis siguin de qualitat. El què no és comparteix amb la mateixa intensitat, el seu finançament, basat en la participació ciutadana a través del pagament d'impostos. Un "**què**", que s'accentua quan ens arriba el rebut que hem de pagar. I, moltes vegades, el "**què**" està prou justificat, sobretot quan no estem satisfets dels serveis que rebem o quan ens trobem en situacions econòmicament difícils, com malauradament li passa en aquest moment a moltíssimes famílies. Això ho tractarem en les negociacions del proper pressupost municipals com a **Primera Prioritat**.

El PSC, sempre ha considerat que per a poder tenir serveis, consolidar i millorar l'estat del benestar, tothom ha de contribuir a través dels impostos o de les taxes, com expressió clara del principi de solidaritat. Contràriament, la immensa majoria de gent no podria disposar dels serveis més bàsics i imprescindibles com la sanitat pública, l'escola pública, el transport públic, la neteja pública, la seguretat pública o la possibilitat de tenir garantida una mínima seguretat, indispensable per a viure, sigui quina sigui la situació personal en què és trobin.

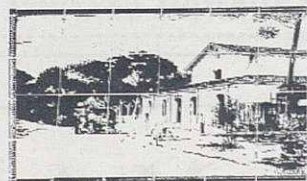

BAR

- > Esmorzars de forquilla
- > Cafès i licors

93 844 87 56

Ctra. de Barcelona, 72-74
Pisos La Sala
08187 Santa Eulàlia de Ronçana

CARNISSERIA CANSALADERIA

La Sala

93 844 69 10

Carrer Terradellas, 31
08187 Santa Eulàlia de Ronçana